

lægges den i Forordningen af 1ste October 1802 § 6 bestemte Bygningsafgift. Jeg troer som sagt virkelig ikke, at det ialmindelighed er antaget, at der af disse Lokaler skal svares Bygningsafgift, og jeg troer derfor ikke, at det var til nogen Skade, at en saadan Bestemmelse blev optagen i Loven.

Justitsministeren: Måttet denne Sag ikke hører under min Resfort, skal jeg i Anledning af, hvad den ærede Landssthingsmand yttrede, tillade mig at oplyse, at det er ganske vist, at der af disse Lokaler bør svares Bygningsafgift, og det er mig ganske bitterligt, at de fleste af dem svare Afgift, idet der i Ministeriet er indkommet Andragender fra Mange af dem, der have faaet slige Bevillinger og længere hen have renunceret paa Bevillingen, om at de, efterat de saaledes have opgivet Bevillingen, maatte være frie for at svare den Afgift, der paa Grund af deres Bevilling var bleven dem paalagt. Skulde der derfor eksistere et eller andet Lokale, hvori der drives Høkerhandel, og hvoraf saadan Afgift ikke svares, da maa det fra vedkommende Autoritets Side være overseet, at det ikke er blevet ansat til en saadan Afgift. At optage nogen Bestemmelse besangaaende i Loven er saameget mere overflødig, som det ligefrem hjemles i Forordningen af 1ste October 1802, § 36, hvor det hedder: „Af andre Bygninger paa Landet, saasom Lykkesteder for Kjøbstads-Beboere, Bygninger, der ere indrettede for Fabriker, Krohold, Møllebrug og anden fra Jordbrug, Fiskerie og de paa Landet tillabte Haandværker forskjellig Næring, samt af Bygninger i de til Kjøbstadnæring berettigede, men dog ei til egentlige Kjøbstæder henregnede, mindre Stæder, skal svares samme Afgift, som af Bygninger i de mindre Kjøbstæder“ o. s. v. Deraf følger det ganske klart, at de nævnte Lokaler bør og skulle ansættes til Bygningsafgift.

Dahl: Ja, jeg kan bekræfte Rigtigheden af, hvad den høitærede Justitsminister har ansført; thi det er mig bekendt, at der ogsaa til Indenrigsministeriet er indkommet Sager netop angaaende Ansættelse af saadanne Lokaler til Bygningsafgift. Det er jo meget muligt, at

der kan være enkelte Stæder, og maaskee ikke saa saa, hvor Sagen endnu ikke er endeligt ordnet; men man maa ogsaa erindre, at Loven først er udkommen under 8de Marts dette Aar, saa at der jo ikke endnu er hengaaet saa lang Tid, og det er ikke at omtvile, at dette vil bliye tagtaget.

Groofs: Jeg har blot reist mig for at bemærke, at jeg ingenlunde billiget Lovudkastets § 1. Jeg troer, at den kan være meget anvendelig paa Enclaverne i Hertugdømmerne, men at den vil være til stor Skade, naar den anvendes i Kongeriget. Jeg skal imidlertid ikke søge at gøre mine Indsigelser gjældende, da det alt ved Erfaringen har vist sig, at jeg derved blot vilde kaste mig ind i en haabløs Kamp.

Jessen: I Anledning af, hvad der sidst blev yttret, skal jeg, da jeg ved denne Sags første Behandling berørte, at der muligvis fra mig kunde fremkomme et Ændringsforslag, bemærke, at jeg har frasaldet det, fordi der ikke er forlydt nogen Klage eller Besværing fra dem, som ville være nærmest til at lide derunder. Der vides atfsaa ingen Anledning til at tage sig af dem, og det kunde saaledes blive kun et Begreb, man kom til at holde fast paa, men ikke nogen Gjenstand af praktisk Betydning.

Da Ingen ellers begjærede Ordet, gif man over til Afstemning over Lovudkastets § 1, der eenstemmigt vedtoges med 39 St.

Derpaa fattes Sagens Overgang til 3die Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 40 Stemmer.

Formanden: Dersom Ændringsforslag ønskes stillede til 3die Behandling af de trende nu til 2den Behandling foretagne Sager, maa jeg bede dem afgivne inden imorgen Aften.

Der er intet Videre at foretage efter Dagsordenen. Jeg skal opgive Dagsordenen for næste Møde paa Fredag Kl. 2; den vil være: